

USTAWA

z dnia.....2007 r.

o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego¹

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.²) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) „opakowany środek spożywczy” – środek spożywczy w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 19 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. Nr 171, poz. 1225).”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Środki spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

2. Oznakowanie środka spożywczego obejmuje wszelkie informacje w postaci napisów i innych oznaczeń, w tym znaki towarowe, nazwy handlowe,

---

¹ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji:

- 1) dokonuje częściowej transpozycji dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. WE L 109 z 06.05.2000, str. 29, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 75);
- 2) wykonuje postanowienia następujących rozporządzeń Wspólnoty Europejskiej:
  - a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 186 z 07.07.2006, str. 1),
  - b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007 z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 132 z 24.05.2007, str. 5),
  - c) rozporządzenia Rady (WE) nr 700/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy (Dz. Urz. UE L 161 z 22.06.2007, str. 1).

² Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541 oraz z 2007 r. Nr..., poz.....

elementy graficzne i symbole dotyczące środka spożywczego i umieszczone na opakowaniu, etykiecie, obwolucie, ulotce, zawieszce oraz w dokumentach, które są dołączone do tego środka spożywczego lub odnoszą się do niego.

3. Środki spożywcze muszą być oznakowane w sposób zrozumiały dla konsumenta, napisy muszą być wyraźne, czytelne i nieusuwalne, umieszczone w widocznym miejscu, a także nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przesłonięte innymi nadrukami lub obrazkami.
4. Środki spożywcze wprowadzane do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej muszą być oznakowane w języku polskim. Środki spożywcze mogą być ponadto oznakowane w innych językach.
5. Oznakowanie środka spożywczego nie może wprowadzać konsumenta w błąd, w szczególności:
  - 1) co do charakterystyki środka spożywczego, w tym jego nazwy, rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, źródła lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji,
  - 2) przez przypisywanie środkowi spożywczemu działania lub właściwości, których nie posiada,
  - 3) przez sugerowanie, że środek spożywczy posiada szczególne właściwości, jeżeli wszystkie podobne środki spożywcze posiadają takie właściwości.
6. Przepis ust. 5 stosuje się również do reklamy oraz prezentacji środków spożywczych, w tym w szczególności w odniesieniu do ich kształtu, wyglądu lub opakowania, zastosowanych materiałów opakowaniowych, sposobu prezentacji oraz otoczenia, w jakim są prezentowane.”;

3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art.7.1. Oznakowanie środka spożywczego zawiera informacje istotne z punktu widzenia jakości handlowej środka spożywczego oraz rzetelności praktyk handlowych, w szczególności:

- 1) nazwę, pod którą środek spożywczy jest wprowadzany do obrotu;
- 2) dane identyfikujące producenta albo producentów, w tym firmę lub nazwę i adres, albo imię i nazwisko oraz adres;
- 3) inne dane umożliwiające identyfikację środka spożywczego oraz odróżnienie go od innych środków spożywczych.

2. Nazwa środka spożywczego powinna odpowiadać nazwie ustalonej dla danego rodzaju środków spożywczych w przepisach prawa żywnościowego, a w przypadku braku takich przepisów powinna być nazwą zwyczajową środka spożywczego lub składać się z opisu tego środka spożywczego lub sposobu jego użycia, tak aby umożliwić konsumentowi rozpoznanie rodzaju i właściwości środka spożywczego oraz odróżnienie go od innych produktów.
3. Nazwa środka spożywczego wyprodukowanego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, pod którą środek spożywczy jest wprowadzany do obrotu w tym państwie zgodnie z obowiązującymi w nim przepisami, może być stosowana w oznakowaniu tego środka spożywczego wprowadzanego do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli sama lub w połączeniu z dodatkowym opisem zamieszczonym w jej bezpośrednim sąsiedztwie umożliwia konsumentowi rozpoznanie rodzaju i właściwości tego środka spożywczego oraz odróżnienie go od innych produktów.
4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli nazwa środka spożywczego wyprodukowanego w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej jest stosowana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do oznaczania innych środków spożywczych, biorąc pod uwagę ich skład i sposób wytwarzania.
5. Nazwie powinny towarzyszyć informacje dotyczące postaci środka spożywczego lub procesów technologicznych stosowanych w produkcji, w szczególności określające, czy jest to środek spożywczy sproszkowany, liofilizowany, głęboko mrożony, zagęszczony, wędzony - w przypadku gdy brak tej informacji może wprowadzać nabywcę w błąd.
6. Nazwa, pod którą środek spożywczy jest wprowadzany do obrotu, nie może być zastąpiona znakiem towarowym, nazwą marki lub nazwą handlową (wymyśloną).
7. W odniesieniu do artykułów rolno-spożywczych innych niż opakowane środki spożywcze informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, podaje się w dokumentach handlowych, na wywieszkach w miejscu sprzedaży lub w inny sposób umożliwiający identyfikację artykułu rolno-spożywczego.”;

4) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone spoza państw członkowskich Unii Europejskiej oraz spoza państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, mogą być dopuszczone do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadzenia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i sporządzenia protokołu z tej kontroli.”;

5) w art. 17 ust. 2b otrzymuje brzmienie:

„2b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia określić:

- 1) szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- 2) wzory dokumentów związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- 3) wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup

- biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów oraz mając na względzie obowiązki określone w art.8, 10 i 11 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. WE L 191 z 28.05.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t 45, str. 200, z późn. zm.).”;

6) w art. 17a w ust. 1 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy.”;

7) w art. 28 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości wojewódzki inspektor przekazuje kontrolowanemu zalecenia pokontrolne i wzywa do usunięcia nieprawidłowości w określonym terminie.”;

8) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. 1. W ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania;
- 2) nakazać poddanie artykułu, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom;
- 3) nakazać wycofanie z obrotu artykułu rolno-spożywczego, o ile zachodzi uzasadnione podejrzenie, że cała partia produkcyjna może być niezgodna z wymaganiami jakości handlowej;
- 4) zakazać składowania artykułu w nieodpowiednich warunkach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu;
- 5) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej;
- 6) nakazać zniszczenie artykułu, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4, mogą być wydane przed zakończeniem kontroli u producenta.

4. Jeżeli byłoby to istotne z punktu widzenia rzetelności praktyk handlowych, informacje zawarte w decyzjach, o których mowa w ust. 1, można podać do publicznej wiadomości z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.

5. Właściwym do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, jest wojewódzki inspektor, na którego terenie działalności położony jest zakład produkcyjny lub oddział przedsiębiorstwa, w którym była prowadzona kontrola.”;

9) uchyla się art. 30 i 30a;

10) w art. 35 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Rzeczoznawcami mogą być również obywatele innych państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy:

- 1) posiadają kwalifikacje w zakresie, o którym mowa w ust. 1, uzyskane w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub
- 2) zdali egzamin, o którym mowa w ust.2.”;

11) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37.1. Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje po upływie okresu, na jaki zostały nadane uprawnienia rzeczoznawcy.

2. Skreślenie z listy rzeczoznawców przed upływem okresu, na jaki zostały nadane uprawnienia rzeczoznawcy następuje w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo;
- 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę;
- 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności;
- 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków;
- 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego;
- 7) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.

3. Skreślenie, o którym mowa w ust. 1, następuje z mocy prawa bez wydania decyzji administracyjnej.”;

12) w art. 40:

a) w ust. 1:

- uchyla się pkt 1 i 2,
- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia, prowadzenia lub zaprzestania działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi;”

b) ust. 2. otrzymuje brzmienie:

„2. Kto:

- 1) miesza jaja kurze z jajami innych gatunków drobiu,

- 2) nie prowadzi klasyfikacji jaj zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007 z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj oraz art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 557/2007”,
- 3) nie klasyfikuje, nie pakuje lub nie znakuje jaj zgodnie z art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007,
- 4) nie znakuje opakowań transportowych zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007,
- 5) wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jaja nie oznakowane zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007,
- 6) nie znakuje jaj kodem producenta zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007,
- 7) będąc producentem nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 20 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007,
- 8) prowadząc punkt odbioru nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007,
- 9) prowadząc zakład pakowania nie prowadzi ewidencji zgodnie z art. 22 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007

- podlega karze grzywny.”,

d) uchyla się ust. 3,

e) po ust. 4d dodaje się ust. 4e w brzmieniu:

„4e. Kto:

- 1) prowadząc rzeźnię nie klasyfikuje bydła w wieku do dwunastu miesięcy zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 700/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy (Dz. Urz. UE L 161 z 22.06.2007, str. 1),
- 2) nie znakuje, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 700/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy, mięsa w rozumieniu art. 2 ww. rozporządzenia

- podlega karze grzywny.”;

13) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a.1. Kto:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji przeprowadzenie kontroli, o których mowa w niniejszej ustawie lub kontroli dokonywanej na podstawie przepisów odrębnych podlega karze pieniężnej w wysokości do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
  - 2) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzenie kontroli, o których mowa w niniejszej ustawie lub kontroli dokonywanej na podstawie przepisów odrębnych podlega karze pieniężnej w wysokości do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
  - 3) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej oraz deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości zakwestionowanej partii artykułu rolno-spożywczego.”
2. Kto nie usunął nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli, w terminie określonym we wnioskach pokontrolnych podlega karze pieniężnej w wysokości trzykrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
3. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1 i 2 wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor lub wojewódzki inspektor inspekcji handlowej.

4. Ustalając wysokość kary uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, stopień winy, zakres naruszenia przepisów, dotychczasową działalność producenta działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.
5. Kary pieniężne stanowią dochód budżetu państwa.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 nr 17, poz. 127, nr 171, poz. 1225 oraz z 2007 nr 64, poz. 429) w art. 22 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Główny Lekarz Weterynarii przesyła Komisji Europejskiej drogą elektroniczną dane zgodnie z art. 31 rozporządzenia Komisji (WE) nr 557/2007 z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. Urz. UE L 132 z 24.05.2007, str. 5).”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 5, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2008 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawy o produktach pochodzenia zwierzęcego ma na celu wdrożenie postanowień przepisów Unii Europejskiej (rozporządzenie Rady (WE) nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj; rozporządzenie Komisji (WE) nr 557/2007 z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj; rozporządzenie Rady (WE) nr 700/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy) oraz wprowadzenie kilku zmian w przepisach aktualizujących ustawę. Ponadto, w celu dostosowania przepisów krajowych do ww. rozporządzeń Unii Europejskiej zmieniona zostaje ustawa z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 nr 17, poz. 127, nr 171, poz. 1225 oraz z 2007 nr 64, poz. 429).

Zmiany w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych dotyczą:

- 1) oznakowania artykułów rolno-spożywczych. Art. 3 pkt 6 oraz art. 6 i 7 zostały poprawione i uzupełnione stosownie do przepisów dotyczących oznakowania środków spożywczych (art. 45-49) określonych w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia. Wymagania w zakresie znakowania środków spożywczych w podobnym brzmieniu muszą być zawarte zarówno w ustawie o bezpieczeństwie żywności i żywienia jak i w ustawie o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Ustawa o bezpieczeństwie żywności i żywienia zawiera odniesienia do zdrowia i życia konsumentów, natomiast ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych reguluje zakres wymagań odnoszących się do jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (w tym środków spożywczych). Z tego też względu spełnianie wymagań w odniesieniu do oznakowania środków spożywczych rozpatrywane jest na podstawie tych dwóch ustaw na innej płaszczyźnie (zdrowia i życia konsumentów oraz bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów i nieuczciwych praktyk handlowych). Przykładowo przepisy projektowanego art. 7 ust. 3 i 4 odnosić się będą do sytuacji, gdy francuski produkt owocowy „confitures” wprowadzany będzie na terytorium Polski

pod nazwą „konfitura”. Tymczasem odpowiednikiem francuskich „confitures” są polskie „dżemy”. Użycie niewłaściwej nazwy w tym przypadku będzie wprowadzało w błąd konsumenta polskiego, narażając na zakup produktu, którego nie oczekuje. Jest to również przykład nieuczciwej praktyki handlowej wobec producentów konfitur, gdyż i jakość handlowa dżemów i konfitur i ich cena są różne. Jednocześnie powyżej przytoczony przykład nie ma wpływu na zdrowie i życie konsumentów, zatem rozpatrywanie go z punktu widzenia ustawy o bezpieczeństwie żywności i żywienia nie dałoby pożądanego wniosku. Przepisy art. 3 pkt 6 oraz art. 6 i 7 wdrażają część wymagań określonych w Dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych;

- 2) art. 10 ust. 1 – w kontekście zmian jakie nastąpiły w zakresie prowadzenia kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych po przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Wspólnot Europejskich. Dotychczasowy przepis art. 10 ust. 1 określał konieczność dokonania kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych przywożonych z zagranicy przed ich dopuszczeniem do obrotu. Proponowana zmiana jednoznacznie wyłącza z poddawania kontroli artykułów rolno-spożywczych przywożonych z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 3) art. 17 ust. 2b, w którym umożliwiono ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych określenia w drodze rozporządzenia procedur urzędowych kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wzory dokumentów związanych z tą kontrolą, także ze względu na obowiązki określone w art. 8, 10, 11 rozporządzenia (WE) Nr 882/2004. Rozporządzenie to przedstawia szereg wytycznych odnoszących się do procedur kontrolnych, jednak na etapie stosowania tych wytycznych i opracowywania wytycznych do interpretacji rozporządzenia na szczeblu UE może pojawić się konieczność sformalizowania niektórych procedur, czy wzorów dokumentów. Stąd też upoważnienie to nie jest obligatoryjne, ale będzie wykorzystywane w miarę potrzeb związanych z wytycznymi UE;

- 4) art. 17a. dotyczącego artykułów rolno – spożywczych, nad którymi nadzór sprawuje Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych. W związku z ogłoszeniem w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 22.6.2007 r. rozporządzenia Rady (WE) nr 700/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu mięsa pochodzącego z bydła w wieku do dwunastu miesięcy należy rozszerzyć katalog spraw objętych nadzorem Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno - Spożywczych na mięso pochodzące z bydła w wieku do dwunastu miesięcy. Rozporządzenie to będzie stosowane od dnia 1 lipca 2008 r.;
- 5) art. 28, w którym w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a istotny z punktu widzenia prowadzenia kontroli, zgodnie z którym wojewódzki inspektor w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przekazuje kontrolowanemu zalecenia pokontrolne. Wprowadzenie tego przepisu ma również związek z proponowanymi zmianami w art. 40 i 40a;
- 6) art. 29, w którym rozszerzono katalog decyzji o nakaz wycofania produktu z obrotu, w przypadku gdy zachodzi podejrzenie, że cała partia produkcyjna może być niezgodna z wymaganiami jakości handlowej. Skutkować to będzie eliminowaniem nieuczciwych praktyk handlowych, a w konsekwencji pełniejszą ochroną interesów konsumenta i ułatwi wycofanie z rynku artykułów rolno-spożywczych niespełniających wymagań jakościowych także, gdy artykuł został już sprzedany, ale nie dotarł jeszcze do konsumenta. Wydawanie decyzji w trakcie kontroli umożliwi skuteczną reakcję na nieprawidłowości, zwłaszcza w sytuacji, gdy artykuł rolno-spożywczy szybko ulega zepsuciu i nie ma możliwości jego zabezpieczenia, a w jednostce prowadzone są czynności kontrolne wobec innych artykułów. Ujednolicono jednocześnie sposób postępowania przy wydawaniu decyzji niezależnie od tego czy kontrola dotyczy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, sprowadzanych z zagranicy albo posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo nazwy specyficznego charakteru.

W związku ze zmianą brzmienia art. 29 wykreślono przepisy art. 30 i 30a.

Jednocześnie w ust. 5 w art. 29 wprowadzono rozwiązanie dotyczące upoważnienia do wydawania decyzji w wyniku kontroli wojewódzkiemu

inspektorowi właściwemu ze względu na teren przeprowadzenia kontroli. Rozwiązanie to przyczyniłoby się do usprawnienia działań IJHARS. Aktualnie właściwym do wydawania decyzji jest wojewódzki inspektor, na którego terenie działalności przedsiębiorca ma miejsce zamieszkania lub siedziby. Taka sytuacja powoduje częste przekazywanie spraw z WIJHARS, który prowadził kontrolę w zakładzie produkcyjnym, do WIJHARS siedziby przedsiębiorstwa. Wpływa to na czas załatwiania sprawy i dodatkowo angażuje środki publiczne z dwóch inspektoratów;

- 7) art. 35 ust. 6 - w zakresie spraw związanych z uznawaniem zawodu rzeczoznawca określonym w ustawie o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Dotychczas sprawy te uregulowane były rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 czerwca 2004 r. *w sprawie testu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego rzeczoznawca w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz. U. Nr 160, poz. 1670), wydanego na podstawie art. 15 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. *o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych* (Dz. U. Nr 87, poz. 954, z późn. zm.). Rozporządzenie obowiązywało od dnia wstąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej, tj. 1 maja 2004 r.

W związku z tym, że zawód ten nie jest regulowany w innych krajach Unii, a także z uwagi na to, że w ciągu 2 lat obowiązywania przedmiotowego rozporządzenia, nie zgłosił się żaden kandydat pochodzący z kraju członkowskiego UE czy państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym do odbycia stażu adaptacyjnego lub przeprowadzenia testu umiejętności, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi prowadziło rozmowy z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie wykreślenia tego zawodu z listy zawodów regulowanych.

Zgodnie z ustawą z dnia 26 kwietnia 2001 r. *o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych* (Dz. U. Nr 87, poz. 954 z późn. zm.) zawodem regulowanym jest zawód, którego wykonywanie jest uzależnione od

spełnienia wymagań kwalifikacyjnych i warunków określonych w odrębnych przepisach. Wykonywanie zawodu „rzeczoznawca” jest regulowane przepisami ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o *jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (Dz. U z 2005 r. Nr 187, poz. 1577, z późn. zm.). W przepisach tych nie określono wymogów co do poziomu wykształcenia dla zawodu „rzeczoznawca”, natomiast do nabycia uprawnień do wykonywania tego zawodu wymagane jest zdanie co 3 lata egzaminu przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora JHARS.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 5 ustawy o *zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych* w przypadku, gdy do wykonywania zawodu nie ma wymagań co do poziomu wykształcenia, a wymagane są jedynie krótkie kursy przygotowawcze, wówczas uznanie kwalifikacji polega na ustaleniu porównywalności dokumentów wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy z dokumentami określonymi w przepisach regulacyjnych dla danego zawodu. Na tej podstawie uznaje się prawo do wykonywania zawodu, a w przypadku niezgodności dokumentów, wnioskodawca podlega wymaganiom przepisów regulujących dla danego zawodu w państwie, w którym ubiega się o uznanie. Taka procedura ma zastosowanie do zawodu „rzeczoznawca”.

W związku z powyższym staż adaptacyjny oraz test umiejętności nie mają zastosowania w przypadku braku wymogów co do poziomu wykształcenia i rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w *sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego rzeczoznawca w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* może zostać uchylone. Aktualnie projekt rozporządzenia uchylającego przedmiotowe rozporządzenie znajduje się w uzgodnieniach międzyresortowych.

Konsekwencją uchycenia przedmiotowego rozporządzenia jest wpisanie informacji o uznawalności zawodu w ustawie o *jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*;

- 8) art. 37 - zostało nadane nowe brzmienie doprecyzowujące sposób dokonywania skreśleń z rejestru rzeczoznawców;
- 9) wprowadzenia kar pieniężnych w przypadku utrudniania lub uniemożliwiania organowi Inspekcji przeprowadzenie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów oraz wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej oraz deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów.

Propozycja wprowadzenia wyższych niż grzywna kar w tym przypadku jest konsekwencją występujących na rynku zafałszowań środków spożywczych w zakresie jakości handlowej. W ostatnich miesiącach organizacje producentów sygnalizują przykładowo wzrost procederu fałszowania produktów mleczarskich – stosowanie nazw zastrzeżonych dla tej grupy produktów (ser, masło) w przypadku produktów zawierających oprócz składników pochodzenia mlecznego również składników roślinnych. Wnioskujący uważają, że nałożenie kar finansowych na producentów stosujących ten proceder wyeliminuje ich z rynku. Wykorzystanie nowego narzędzia w ramach kontroli i jego efektywność uzależnione będzie od działania służb kontrolnych tj. Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i Inspekcji Handlowej.

W celu zachowania czytelności i przejrzystości przepisów karnych określono w odrębnych artykułach grzywny nakładane w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (art. 40) oraz kary nakładane w drodze decyzji administracyjnej (art. 40a).

Zmiana art. 40 ust. 1 pkt 5 pozwala na objęcie dyspozycją przepisu przedsiębiorców, którzy w dniu wejścia w życie ustawy prowadzili działalność gospodarczą i nie wywiązali się z obowiązku zgłoszenia prowadzenia tej działalności stosownie do art. 47 ustawy.

W art. 40 ust. 2 wprowadza się nowe kryteria dotyczące nakładania grzywny w związku z uchynieniem z dniem 1 lipca 2007 r. rozporządzenia Rady (EWG) nr 1907/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. U. L 173 06.07.1990, z późn. zm.) i rozporządzenia Komisji (WE) Nr 2295/2003 z dnia 23 grudnia 2003 r. wprowadzającego szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (EWG) Nr 1907/90 w sprawie

niektórych norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. U. L 340 24.12.2003) oraz zastąpieniem ich odpowiednio rozporządzeniem Rady (WE) Nr 1028/2006 z dnia 19 czerwca 2006 r. w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. U. L 186/1 7.7.2006) i rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 557/2007 z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) Nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj (Dz. U. L 132/5 24.5.2007). Ponadto, należy mieć na uwadze, że nie przewiduje się zwolnienia z obowiązku znakowania jaj, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 1028/2006 oraz w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 557/2007.

W art. 40a ust. 2 przewidziane zostały dodatkowe kary pieniężne nakładane na producentów, którzy nie usuną nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli.

W ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego proponuje się dokonanie zmiany polegającej na dodaniu ust. 3 w art. 22, który zobliguje Głównego Lekarza Weterynarii do przekazywania Komisji Europejskiej drogą elektroniczną informacji o liczbie miejsc produkcji z podziałem na metody chowu, w tym o maksymalnej pojemności zakładu pod względem liczby ptaków przebywających w nim jednocześnie. Zgodnie z ustawą o produktach pochodzenia zwierzęcego Powiatowy Lekarz Weterynarii przekazuje takie dane Głównemu Lekarzowi Weterynarii. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 557/2007 z dnia 23 maja 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1028/2006 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do jaj, nakłada na każde państwo członkowskie obowiązek powiadamiania Komisji Europejskiej o liczbie miejsc produkcji z podziałem na metody chowu, w tym o maksymalnej pojemności zakładu pod względem liczby ptaków przebywających w nim jednocześnie przed dniem 1 kwietnia każdego roku.

Projektowana ustawa jest objęta prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w Biuletynie Informacji Publicznej. Projekt ustawy nie jest ujęty w programie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

Projekt ustawy nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), ponieważ nie zawiera przepisów technicznych.

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Projektowana ustawa zmieniająca ustawę o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz ustawę o produktach pochodzenia zwierzęcego obejmuje zakresem regulacji przedsiębiorców produkujących lub wprowadzających żywność do obrotu, w tym w szczególności produkujących i dostarczających jaja do przemysłu spożywczego oraz wprowadzających do obrotu mięso z bydła w wieku do dwunastu miesięcy. Ustawa rozszerza zakres obowiązków Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

W ramach konsultacji projekt będzie skonsultowany ze związkami i zrzeszeniami rolników i przedsiębiorców branży spożywczej zajmującymi się produkcją i obrotem żywności takimi jak:

- Polska Federacja Producentów Żywności
- Rada Gospodarki Żywnościowej
- Rada Krajowa Federacji Konsumentów
- Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
- Instytut Przemysłu Mięsnego i Tłuszczowego
- Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej
- Krajowa Rada Izb Rolniczych
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
- NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”
- Związek Zawodowy Rolników RP „Solidarni”
- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
- Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
- Forum Związków Zawodowych
- Federacja Związków Producentów Rolnych
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Spożywczy”
- Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego

- Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego
- Związek „Polskie Mięso”
- Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP
- Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego
- Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „Polsus”
- Związek Rzemiosła Polskiego
- Krajowa Izba Lekarsko – Weterynaryjna
- Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie
- Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu
- Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy projektowanej ustawy mogą mieć wpływ na budżet państwa, ponieważ obejmują nie tylko zmiany doprecyzowujące w odniesieniu do znakowania artykułów rolno-spożywczych i organizacji sposobu uznawania kwalifikacji rzeczoznawców, ale również przewidują wprowadzenie kar pieniężnych za niektóre przewinienia producentów. Kary pieniężne będą stanowiły dochód budżetu państwa. Przepisy nie będą miały wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Regulacje objęte projektem ustawy mogą mieć pozytywny wpływ na rynek pracy poprzez fakt, że na żywność produkowaną zgodnie z wymaganiami dostosowanymi do wymagań wspólnotowych zwiększać się będzie zapotrzebowanie zarówno konsumentów krajowych, jak i zagranicznych. Efekty tego typu oddziaływań odnotowywane są od okresu rozpoczęcia dostosowywania prawa krajowego do przepisów wspólnotowych. Zwiększenie popytu na żywność krajową powoduje aktywizację po stronie organizacji i tworzenia nowych miejsc pracy, a także rozwój krajowego rolnictwa.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Projektowana ustawa, dostosowując wymagania krajowe do standardów obowiązujących w Unii Europejskiej, może wpłynąć na większą konkurencyjność krajowego przemysłu spożywczego również na rynkach europejskich.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Regulacje zaproponowane w projekcie ustawy mogą mieć pozytywny wpływ na sytuację i rozwój gospodarczy regionów, ponieważ produkowana żywność będzie odpowiadała wymogom jakościowym żywności wspólnotowej, co powinno spowodować zwiększenie popytu oraz produkcji.

7. Wpływ regulacji na konkurencję przedsiębiorców oraz ochronę konsumentów.

Regulacje przewidziane projektem, przyczynią się do jeszcze precyzyjniejszego określenia wymagań w zakresie znakowania żywności, w tym jaj i mięsa z bydła w wieku do dwunastu miesięcy oraz wprowadzenia wyższych niż do tej pory kar za niektóre czynności mające wpływ na jakość handlową artykułów rolno-spożywczych, co powinno w większym stopniu zapobiegać stosowaniu nieuczciwych praktyk handlowych. Tym samym regulacje te pozwolą na skuteczniejsze zapewnianie bezpieczeństwa ekonomicznego konsumentów.

Opracowano w
Departamencie Rynków Rolnych

Akceptował:

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym: